

Dosarul nr. 2ra-940/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. V. Schibin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „CET-Nord” împotriva Ludmillei Tîltu, Vioricai Mașcov, Viorel Tîltu, Primăriei municipiului Bălți și Întreprinderii Municipale „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 4 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” și menținută hotărârea din 17 august 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 17 octombrie 2019, SA „CET-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ludmillei Tîltu, Vioricai Mașcov, Viorel Tîltu, Primăriei municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit informației IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru, bunul imobil apartamentul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX reprezintă o locuință socială și aparține cu drept de proprietate administrației publice locale, iar în calitate de locator este indicată pârâta Ludmila Tîltu.

Potrivit scrisorii nr. 13/3501-08 din 2 decembrie 2016, emisă de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” și a informației din baza de date Acces Web, Viorica Mașcov și Viorel Tîltu sunt beneficiari ai serviciilor prestate de SA „CET-Nord”, având viza de domiciliu înregistrată în locuința dată, astfel acceptând tacit furnizarea serviciilor.

Reieșind din prevederile art. 1259 alin. (1) Cod civil, având în vedere că locatarii imobilului se folosesc de locuință cu acordul APL și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, a considerat reclamanta că și Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” poartă responsabilitatea pecuniară pentru datoriile acumulate față de SA „CET-Nord”.

A precizat că potrivit informației cu privire la calculul pentru energia termică și achitarea lor, pentru perioada 1 octombrie 2016 - 31 septembrie 2018, la locul de consum nominalizat, s-a format o datorie la energia termică în mărime de 12 642,17 de lei.

A evidențiat că apartamentul nominalizat, conform actului de cercetare nr. 5614-1, a fost deconectat integral de la sistema centralizată de energie termică la data de 18 octombrie 2017, ca urmare, pentru perioada 1 octombrie 2017 - 31 aprilie 2018, costul pierderilor normative de energie termică constituie suma de 1 457,89 de lei, calculul fiind efectuat în mărime de 10 % pentru perioada vizată în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Având în vedere că debitorii nu și-au onorat obligațiile pecuniare față de SA „CET-Nord”, în acest sens formând o datorie în mărime de 1 457,89 de lei pentru pierderile normative de energie termică și 11 184,28 de lei pentru energia termică, care în cumul formează suma de 12 642,17 de lei, se observă încălcarea gravă a prevederilor legislației în vigoare privind executarea obligațiilor.

A relatat despre încercarea de soluționare amiabilă a litigiului, prin expedierea la 23 mai 2019 și 17 iulie 2019, către părți a pretențiilor, cu solicitarea achitării benevole a datoriei, care au fost lăsate fără răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 39, 94, 166, 182², 182⁵, 238-241, 242, 243, 276 CPC, art. 9, 775, 776, 858, 875 Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, pct. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Ludmila Tîltu, Viorica Mașcov, Viorel Tîltu, Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, în mod solidar, în beneficiul SA „CET-Nord” a datoriei în sumă de 12 642,17 de lei și a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 379,27 de lei.

Prin încheierea din 21 octombrie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul central, a fost atras în proces, din oficiu, în calitate de intervenient accesoriu Consiliul municipal Bălți.

Prin hotărârea din 17 august 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate de la Ludmila Tîltu, Viorica Mașcov și Viorel Tîltu, în mod solidar, în beneficiul SA „CET-Nord” suma de 12 642,17 de lei cu titlu de energie termică la energia termică și suma de 379,27 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat, iar în total suma de 13 021,44 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 4 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de SA „CET-Nord” și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că informația cu privire la calculele pentru energia termică și achitarea lor pentru perioada 1 octombrie 2016 - 30 septembrie 2018, atestă înregistrarea datoriei la locul de consum din mun. XXXXX str. XXXXX, ap. X, în mărime de 12 642,17 de lei.

Totodată, potrivit calculelor anexate, datoria pentru energie termică, cu pierderile normative, pentru apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX pentru perioada 1 octombrie 2016 - 30 aprilie 2018, constituie 1 457,89 de lei.

Prima instanță și instanța de apel au stabilit că Ludmila Țiltu este chiriaș principal al apartamentului, iar Viorica Mașcov și Viorel Țiltu sunt membri ai familiei chiriașului, toți trei având domiciliul în locuința dată, fiind beneficiarii efectivii ai serviciului de alimentare cu energie termică, motiv pentru care poartă responsabilitatea pecuniară pentru plata datoriei pentru energia termică, obligația lor fiind solidară.

Cu referire la pretențiile înaintate față de Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, instanțele de judecată ierarhic inferioare le-au apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece entitățile în cauză nu sunt beneficiarii efectivii ai serviciilor de alimentare cu energie termică la locul de consum din mun. XXXXX str. XXXXX, ap. X, precum este cazul celor trei pârâți - persoane fizice.

La fel, pârâții Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” nu sunt nici proprietari, nici chiriași, nici locatari ai apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, or potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate asupra apartamentului nu este înregistrat.

La 10 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SA „CET-Nord” a declarat recurs împotriva deciziei din 4 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

A evidențiat că la materialele cauzei a fost anexată decizia Consiliului municipal Bălți nr. 6/33 din 5 mai 2011, care stabilește, conform pct. 5 că, Consiliul municipal transmite întreprinderii municipale cu drept de gestiune economică, proprietatea municipală care nu se include în capitalul statutar (...) inclusiv fondul locativ.

Astfel, decizia Consiliului municipal Bălți stabilește expres calitatea de proprietar al administrației publice locale asupra imobilului nominalizat, or doar proprietarul, conform art. 500 alin. (1) Cod civil, are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Reieșind din prevederile art. 4 alin. (3) din Legea privind delimitarea proprietății publice nr. 29 din 5 aprilie 2018 și art. 5 alin. (5) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, a menționat că concluziile instanței de apel în privința Primăriei municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept procedural.

Așadar, în hotărârea contestată nu au fost stabilite cu certitudine circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, nefiind luate în considerație probele prezentate, totodată fiind ignorate normele de drept material și aspectele specificate de SA „CET-Nord”, acestea nu se regăsesc în aprecierile instanței.

Cu referire la prevederile art. 25 alin. (1) și (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, a menționat că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate, Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

La 12 mai 2021, în adresa Ludmilei Tîltu, Vioricăi Mașcov, Viorel Tîltu, Primăriei municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „CET-Nord”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 162), fiind recepționată de către destinatari la 19 mai 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 163-165).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 aprilie 2021 împotriva deciziei din 4 martie 2021 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „CET-Nord”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „CET-Nord”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SA „CET-Nord” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic